

[Lund Jensen.]

ministeren har stillet de i betænkningen indeholdte ændringsforslag, der nærmest tilsigter at klargøre lovforslagets bestemmelser.

For øvrigt har de to organisationer, jeg nævnte før, over for udvalget givet udtryk for, at de hellere ser forslaget gennemført, som det foreligger, fremfor at forsinke det gennem en langvarig udvalgsbehandling.

I betragtning af den grundige kommissionsbehandling, der er gået forud for lovforslagets tilblivelse, er det vel kun naturligt, at udvalget ikke har fundet anledning til at foreslå principielle ændringer i lovforslaget. Der er fra alle sider i udvalget enighed om, at det foreliggende lovforslag rummer betydningsfulde forbedringer i forhold til den gældende lov.

Efter at betænkningen var afgivet, har udvalget dog modtaget fornyede henvendelser, som man agter at tage op til behandling mellem anden og tredje behandling.

I det samråd, som udvalget har haft med ministeren, har man også været inde på drøftelser af de fremtidige takster for indregistrering af varemærker. Herunder har den højtærede handelsminister erklæret, at ministeriets bestræbelser vil gå ud på at fastlægge taksterne sådan, at lovens administration kommer til at hvile i sig selv, men at man samtidig agter at optage forhandling med de øvrige nordiske lande for at søge at nå til størst mulig ensartethed i taksterne inden for det nordiske område.

Med disse bemærkninger skal jeg på hele udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-22, ændringsforslag nr. 1, § 23, således ændret, §§ 24 og 25, ændringsforslag nr. 2, § 26, således ændret, §§ 27-31, ændringsforslag nr. 3, § 32, således ændret, §§ 33-35, ændringsforslag nr. 4, § 36, således ændret, § 37, ændringsforslag nr. 5, § 38, således ændret, §§ 39-46, ændringsforslag nr. 6, § 47, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og § 48, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af den i Genève den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2325, fremsættelsen i tidenden sp. 3468).

Sagen sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Den internationale retsorden til søs har fra tidernes morgen været kendetegnet af, hvad der var engelsk skik og sædvane. England var den største søfarende nation, og hvad der var engelsk lov, fulgte andre landes skibsfart mere eller mindre. Det var bl. a. englænderen lord Plimsoll, der fik fastsat skibes lastemærker og dermed grundlagt en vis retsorden om sikkerheden til søs. Det medførte også, at de internationale konventioner, der efterhånden blev undertegnet, administreredes af den engelske regering. Under sidste krig blev der et mere intimt samarbejde mellem de allieredes handelsflåder, og det medførte, at retsordenen kom ind i mere faste organisatoriske rammer. Da England ydermere ikke fortsat ønskede at administrere de forskellige søfartskonventioner, var det nærliggende, at en international søfartsorganisation burde dannes.

Fra dansk side har man ligesom det øvrige Norden hidtil holdt sig noget passiv over for denne organisation. Det er således 10 år siden, den konvention om en international søfartsorganisation, som det nu foreslås at Danmark skal ratificere, blev vedtaget. Grunden til denne tilbageholdenhed fra dansk side må søges i, at der var planer om at give organisationen for stort et virkefelt, idet den foruden med rent tekniske spørgsmål også skulle beskæftige sig med økonomiske og handelsmæssige forhold. Imidlertid kan Danmark selv-

[Peter Nielsen.]

følgelig ikke i det lange løb holde sig uden for et sådant samarbejde, navnlig ikke, da de fleste betydende søfartsnationer forlængst har ratificeret overenskomsten. Der har da også altid været danske observatører til de forskellige møder, og selv om Danmark ikke er egentligt medlem endnu, har man valgt en dansker til generalsekretær for organisationen. Der kan da heller ikke nu være nogen betænkeligheder ved tilslutning. Organisationens som sådan er jo ikke et overstatsligt apparat, men som nævnt af mere rådgivende karakter.

I det arbejdsprogram, man har fastlagt for de næste 2 år, har man også kun medtaget rent tekniske spørgsmål såsom sikkerheden til søs, skibsmåling og olieforurening af havet. Dette har overvundet de sidste nordiske betænkeligheder. Norge har således ratificeret, og Sverige og Finland vil sikkert følge efter. Dog kan man selvfølgelig stadig have den betænkelighed, at organisationen senere skulle udvide sit arbejdsområde til ting af mere økonomisk og handelsmæssig karakter; dette vil kunne gribe ind i andre internationale organisationers virke, og man finder fra nordisk side ikke dette ønskeligt. Norge har derfor ved ratifikationen forbeholdt sig sin stilling, for så vidt organisationen senere skulle udvide sit virkefelt. Det foreslås, at Danmark ved afgivelse af en lignende erklæring skal tage det samme forbehold, og dette kan jeg anbefale.

Når ratifikation foretages med dette forbehold, kan såvel samtlige skibsredere som alle søfartsorganisationer anbefale, at Danmark tiltræder, ja, dette er endog henstillet fra samtlige søfartsorganisationer. I forhold til hvad deltagelse i mellemfolkeligt samarbejde ofte kan koste, er det kun relativt små beløb, vort medlemskab af denne organisation vil koste. Jeg kan derfor anbefale såvel tilslutning til organisationen ved ratificering af den foreliggende overenskomst, som at man afgiver en erklæring i lighed med den norske. Det samme vil sikkert ske for Sveriges og Finlands vedkommende, og vi opnår derved en nordisk ensartethed.

Gideon: På mit partis vegne kan også jeg give tilslutning til, at vi nu ratificerer

den foreliggende konvention og dermed melder os ind i IMCO.

Det er naturligt, at vi ligesom de øvrige nordiske lande har stillet os afventende med hensyn til ratifikation af konventionen under hensyn til de vidtgående beføjelser, organisationen har fået, idet de ikke alene omfatter tekniske og nautiske spørgsmål, men også økonomiske og kommercielle. Det er vel i det hele taget tanken om dette videregående arbejdsområde, der har bevirket, at det har været ca. 10 år, forinden konventionen er tiltrådt af så mange stater, at den har kunnet sættes i kraft. Nu foreligger der, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævned, et arbejdsprogram for de første 2 år, der omfatter rent praktiske spørgsmål; der foreligger yderligere det, at konventionen i foråret 1958 har fået så stor tilslutning gennem ratifikationer, at den er trådt i kraft, og derfor er det naturligt nu at tage det spørgsmål op, om ikke også vi bør tilslutte os konventionen og ratificere den.

Under hensyn til disse praktiske spørgsmål og til vore interesser i det hele taget på dette område må vi, forekommer det mig, være interesseret i at være med. Vi har jo set, at Norge allerede har ratificeret konventionen, og at Sverige er i begreb dermed. Men jeg er ganske enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at man bør tage de samme forbehold, som er taget fra norsk side ved ratifikationen, således at vi afgiver en almindelig erklæring om de danske synspunkter med hensyn til organisationens opgaver, at vi understreger, at Danmark vil tage sin stilling til organisationen op til fornyet overvejelse, såfremt virksomheden bliver udvidet til at omfatte andet end disse rent tekniske og nautiske spørgsmål, bliver udvidet til også at omfatte mere almene økonomiske og kommercielle spørgsmål, og endelig, at vi understreger, at man fra dansk side tillægger konventionens art. 59 om opsigelse af medlemskab en reel betydning.

Med disse forbehold kan også vi tiltræde ratifikationen og anbefaler det foreliggende forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Marie Antoinette von Lowzow: Den foreliggende konvention beskæftiger sig med

3917 $\frac{1}{4}$ 59: 1. beh. af f. t. beslutn. ang. Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation. 3918

[Marie Antoinette von Lowzow.]

arbejde af international art, som Danmark dårligt kan og ikke bør stå uden for.

Mit parti ser derfor med tilfredshed, at denne konvention bliver ratificeret. Vi kommer jo også ved ratificeringen på linje med de øvrige nordiske lande. Med det forbehold, som de tidligere ordførere har omtalt at vi har taget, for at arbejdet ikke skal få en anden karakter end den, det har i øjeblikket, er vi sikkert på den rigtige side med hensyn til vor tilslutning til konventionen, og jeg kan på mit partis vegne slutte mig til ratificeringen af den.

Lannung: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Jeg kan i hovedsagen henholde mig til forslagetets motiver og den højtærede handelsministers bemærkninger ved fremsættelsen.

Vi er også enige i, at det vil være rigtigt, at der i forbindelse med ratifikationen fra dansk side bliver afgivet en erklæring svarende til den, Norge har afgivet og Sverige påtænker at afgive, nemlig med henblik på, at organisationens arbejdsopgaver begrænses til tekniske og nautiske spørgsmål og ikke udvides til at omfatte rent økonomiske og kommercielle problemer.

Jeg vil gerne på linje med den højtærede handelsminister udtale min glæde over, at det er en dansker, der er valgt til den nye organisations generalsekretær og som sådan er organisationens øverste administrative embedsmand. Det er af mange grunde værdifuldt, direkte og indirekte, når Danmark på den måde er med i billedet; i så henseende er vi jo efterhånden ikke alt for godt stillet i de store internationale organisationer, hvad der kun kan beklages. I FN f. eks., for at nævne den største, under hvis auspicer IMCO jo også er blevet til, havde vi engang bl. a. en af de allerhøjeste økonomiske poster, men det er længst forbi, og vi har, så vidt jeg forstår,

på ingen måde fået erstatning i mellemtiden.

Da IMCOs arbejdsprogram for det første par år bl. a. omfatter spørgsmålet om olieforurening af havet og Danmark allerede i efteråret 1956 har deponeret sin ratifikation af en konvention desangående i London og man, sidst jeg hørte derom, var i færd med at udarbejde en bekendtgørelse, der skal slutte sig dertil, vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede handelsminister, hvordan det går hermed. Det ville være ønskeligt, om det var muligt allerede i dag at få oplyst, hvor langt man er fremme i dette efterhånden ret betydningsfulde spørgsmål, som ikke mindst Europarådet har interesseret sig stærkt for.

Jeg kan anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Sandau: Retsforbundet kan anbefale, at man ratificerer konventionen, ud fra lignende betragtninger og motiveringer, som det norske storting har gjort gældende, nemlig at vore søfartsinteresser bedre kan varetages inden for end uden for organisationen, og at der bør være en reel mulighed for udmeldelse, såfremt organisationens område udvides til at omfatte spørgsmål, som vi ikke mener ligger inden for organisationens opgaver. Det er vigtigt, at der er samarbejde om den internationale søfart, men vi har hidtil hævdet og hævder stadig, at det må være sikkerhed og andre tekniske områder, som der bør samarbejdes om. Jo flere lande der har denne opfattelse inden for den internationale organisation, des bedre chance er der for, at man koncentrerer sig om dette.

Ud fra disse betragtninger kan vi tilsiige lovforslaget velvillig behandling.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation kan mit parti give tilslutning til, idet det er begrænsede sagsområder, IMCO det første

[Lynnerup Nielsen.]

par år skal omfatte. Jeg går ud fra, at Danmark vil afgive en erklæring om begrænsningen af organisationens arbejdsopgaver, på samme måde som Norge har gjort, og som det må forventes at Sverige vil gøre ved ratifikationen af konventionen.

Med disse ord kan jeg anbefale forslaget til beslutning til vedtagelse.

Handelsministeren (Philip): Det ærede medlem hr. Lannung stillede mig et spørgsmål om en bekendtgørelse vedrørende olieforurening. Jeg er ikke på dette tidspunkt i stand til at give noget svar på det ærede medlems spørgsmål, men jeg skal drage omsorg for, at det undersøges, om der er noget at gøre til fremme af denne sag. Der kan vel være almindelig enighed om, at det er ønskeligt, at olieforurening undgås i fremtiden.

Herudover vil jeg indskrænke mig til at takke de 6 ærede ordførere for den gode modtagelse, forslaget har fået, og jeg vil gerne bekræfte, at det er hensigten fra dansk side at afgive en lignende erklæring som den, den norske regering har afgivet, og som det er tanken at den svenske regering vil afgive om at begrænse organisationens arbejdsopgave til tekniske og nautiske spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål om fremme af forespørgsel til boligministeren af Paabøl m. fl.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tillæg til lov om indførelse af dansk kirke-lovgivning i de sønderjyske landsdele.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om bekæmpelse af smittsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1958 til 31. marts 1959.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ekstraordinær hjælp til arbejdsløse [af Alfred Jensen m. fl.].

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om radiospredning.

Mødet hævet kl. 14⁴⁵.

77. møde.

Torsdag den 2. april kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til boligministeren af Paabøl m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 3889).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.